

Florence Nightingale & Mother Theresa – kvindeidealer i sundhedsektoren

Hvis rollemodeller i sundhedssektoren er Florence Nightingale & Mother Theresa, så kan det ikke undre, at forventninger til nybagte mødre er umulige at indfri. Voksenunderviser Sofie Paludan mener, at sundhedssystemet har en fasttømret kvinderolle indbygget, som patienterne ikke kan slippe udenom."

Det danske sundhedssystem tiltrækker især kvinder og kvindelighed med alle de tillægsord der knytter sig hertil, opfattes ofte som et ideal for mange professioner i sundhedsvæsenet.

Nærmere beskrevet betyder det, at kvinder anses som evigt gode – Florence Nightingale som den måske allermest (over-)strålende engel. Som utrættelige Mother Therasas forventes de at have en mekanisme, der sætter dem i stand til at udskyde egne behov for at pleje andres om og om igen, og selv blive tilfredsstillede blot ved at se den plejedes behov blive opfyldt.

Dermed bliver kønnet en kvalificerende del af den samlede arbejdskraftressource, der stilles til rådighed for arbejdsgiveren, dvs. sundhedssystemet.

Denne konstellation har en risiko for at overskride de professionsudøvendendes grænser; man skal dels være sig denne risiko bevidst, og dels skal man være kritisk overfor dens negative bivirkninger for at kunne holde den på afstand.

Sundhedsvæsenet komer til at fastfryse rollerne

Det er svært at forestille sig, at ret mange kvinder ansat i sundhedssystemet kan fungere upåvirket af denne rollemodel for kvindelighed. Selv med et nok så stærkt selvværd og en veludviklet kritisk sans, kan de fleste næppe undgå at blive påvirkede af ideen om, at kvindelighed er lig evig omsorgsydeevne.

Selvom vi er bevidsthed om denne tendens i vores samfund, rammer det alligevel kvinder. Og ingen rammes mere end nybagte mødre, der pludselig ikke mere er fri til at vælge, hvad de selv ønsker. Med et spædbarn er man mere end nogensinde bundet til at sørge for barnets behov før sine egne – ellers er man jo en DÅRLIG MOR!!!!

Let at ramme en nybagt mor på kvindeligheden

Kvinder er tilmed meget hormonelt styrede, der både gør dem usikre efter en fødsel, og meget fokuserede på den nyfødtes signaler.

Så hvem er mere modtagelige end nybagte mødre overfor den rollemodel, som kommunikerer ud til alle kvinder via det sundhedssystem, som de fleste aldrig har været i så tæt kontakt med før deres svangerskab? Og hvor mange professionelle i det system kan være konstant opmærksomme på ikke at køre et værdisæt ned over patienterne, hvis magt over dem selv de ofte ikke er klar over?

De nybagte mødre er alt for nemme at påvirke; svangrekontrol og barselsafdelinger er fulde af brochurer og mundtlige råd om amning, som nok er velmente, men som, når de serveres med en kontrollerende attitude, mere

kommer til at virke som social kontrol af graden af GODT MODERSKAB, end det virker som støtte.

Fokus forskydes

På den baggrund kommer vi til at rode nogle ting sammen, som ikke harmonerer: Amning er sundt, javel, men det er da ulig meget nemmere, hvis moderen ikke skal presses til det! Den overanstrengte tone, der utilsigtet er opstået i det ønskede fokus, der er på amning, kan ikke undgå at give bagslag.

Vejen frem er at koble presset fra brysterne; det skal ske ved at koble modellen om een eneste standardtype af kvindelighed fra sundhedssystemet , og ved at lancere ammebudskabet sammen med en accept af, at moderskabet ikke sidder i brysterne, det sidder mellem ørerne.